

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 2 Pv 211/24/5505-5
EEČ: 2-39-535-2024

Liptovský Mikuláš 20.07.2024

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
účastníctvo: bez účastníctva

na tom skutkovom základe, že:

dňa 19. 07. 2024 asi o 17.30 hod. pod vplyvom alkoholu v predzáhradke rodinného domu s prideleným súpisným číslom XXXXX v Liptovský XXXXX, okres Liptovský Mikuláš po predchádzajúcom verbálnom konflikte pristúpil k svojej tehotnej sestre XXXXX, ktorú ako dlaňou, tak päťou päťkrát udrel do oblasti ľavého ramena so slovami: „Je mi jedno, že si tehotná, aj tak Ťa prefackám.“, čím jej podľa výpisu zo zdravotnej dokumentácie spôsobil algiu a mierny opuch na ľavom ramene dorzálné s predpokladanou dobou liečenia 7 (sedem) dní, po čom bola na miesto privolaná policajná hliadka, po odchode ktorej zo záhrady sestry zakričal: „Dávaj si na mňa pozor, vyhýbaj sa mi, inak to dopadne zle.“, čím v spojení s predchádzajúcim konfliktom umocneným brachiálnym násilím vzbudil v XXXXX obavu o zdravie a život jej a jej nenarodeného dieťaťa,

Odboru všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu Liptovský Mikuláš,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ, Obvodného oddelenia PZ v Liptovskom Mikuláši uznesením zo dňa 20. 07. 2024, sp. zn. ORP-XXXXXX/LM-LM-2024, podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, v spojení so znením § 139 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a zároveň pre jeho spáchanie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX, ktorý sa ho mal dopustiť spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto uznesenia. Vo veci boli následne ku skutku vypočutí obvinený, poškodená a svedkovia XXXXX, XXXXX a XXXXX. Súčasťou vyšetrovacieho spisu sú aj ďalšie relevantné listinné poklady zabezpečené povereným príslušníkom PZ, najmä potom pozitívny výsledok dychovej skúšky obvineného, výpis zo zdravotnej dokumentácie poškodenej a výsledky lustrácie osoby obvineného. Na základe vykonaného dokazovania vo vyššie uvádzanom rozsahu a záverov z neho plynúcich potom poverený príslušník PZ spracoval podnet na postup podľa § 234 Trestného poriadku, teda podanie obžaloby.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 139 ods. 1 písm. b), c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie

- b) tehotná žena,
- c) blízka osoba.

Podľa § 139 ods. 2 Trestného zákona ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby.

Podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona prečinu ublíženia na zdraví sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví a čin spácha na chránenej osobe. Páchatel' sa potrestá odňatím slobody na jeden rok až tri roky.

Podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmou na zdraví alebo inou ťažkou ujmou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin

spácha na chránenej osobe. Páchatel' sa potrestá odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 214 ods. 2 Trestného zákona policajt postúpi vec inému orgánu, iba ak vo veci nebolo vznesené obvinenie.

Návrh povereného príslušníka PZ na podanie obžaloby, ktorý mi bol spolu s vyšetrovacím spisom v intenciách § 204 ods. 1 Trestného poriadku predložený dňa 20. 07. 2024, som síce vyhodnotil ako dôvodný, súčasne som však v rámci rozhodovania o merite veci prihliadol na osobitosti prípadu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obvinený konal spôsobom kumulatívne naplňajúcim zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona. V prípravnom konaní, po prijatí trestného oznámenia a doložení výpisu zo zdravotnej dokumentácie poškodenej bolo vo veci ďalej ustálené dôvodné podozrenie z konania obvineného spôsobilého kumulatívne naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona, na ktoré však poverený príslušník PZ dostatočne nereflektoval. Prokurátor preto vo veci po predložení návrhu policajtom na podanie obžaloby zvažoval postup v intenciách § 204 ods. 2 Trestného poriadku. S prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti prípadu, najmä potom výpoveď XXXXX v procesnom postavení poškodenej, priznanie sa obvineného a výsledok lustrácií v príslušných registroch, rozhodol som sa nakoniec vo veci uplatniť obsah úpravy § 10 ods. 2 Trestného zákona. Ako v prípade prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, v spojení so znením § 139 ods. 1 písm. b), c) Trestného zákona a § 127 ods. 4 Trestného zákona, tak pri dôvodnom podozrení zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, v spojení so znením § 139 ods. 1 písm. b), c) Trestného zákona, ide charakterovo a kvalifikačne o protiprávne konanie naplňajúce pojmové znaky prečinu v zmysle § 10 ods. 1 Trestného zákona, čo prokurátorovi umožňuje a s prihliadnutím na špecifické okolnosti tej, ktorej trestnej veci ukladá vysporiadať sa s otázkou jeho závažnosti podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona. S ohľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a v intenciách § 10 ods. 2 Trestného zákona dospel som potom k záveru, že ako pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, tak pri dôvodnom podozrení zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona dosiahlo nepochybne obvinenému preukázané jeho protiprávne konanie intenzitu nižšiu, než malú, teda s odkazom na znenie § 10 ods. 2 Trestného zákona nepatrnú. V prospech páchatel'a skutku v tejto súvislosti je na mieste pričítať jeho doterajšiu

restnoprávnu bezúhonnosť s prihliadnutím na zistenie, že v rámci priestupkovoprávnej zodpovednosti bol síce riešený v blokovom konaní zo dňa 10. 04. 2024, avšak pre druhovo a charakterovo nesúvisiaci priestupok na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky s tým, že za spáchaný priestupok v intenciách § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch mu bola uložená sankcia v podobe pokuty vo výške 10,- eur. V rámci rozhodovania o spôsobe vybavenia veci prihliadol som ďalej na priznanie sa obvineného v korelácii s výpoveďou poškodenej a zabezpečeným výpisom zo zdravotnej dokumentácie XXXXX. V prospech obvineného vyznievajú aj výpovede jeho rodičov predtým, než sa rozhodli využiť svoje zákonné právo a pre blízky rodinný pomer k obvinenému viac nevypovedať. Vo vzťahu k dôvodnému podozreniu zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona je pre úplnosť potrebné uviesť, že toto zakladá výpis zo zdravotnej dokumentácie poškodenej, v rámci ktorého ošetrojúci lekár konštatoval zhodnú dobu liečenia a obmedzenia poškodenej v obvyklom spôsobe jej života na dobu 7 (sedem) dní. Ide o dobu v zmysle ako právnej teórie, tak aplikačnej praxe trestnoprávne relevantnú, spôsobilú založiť trestnoprávnu zodpovednosť páchatel'a skutku, avšak zároveň limitovanú pri obmedzení poškodenej v jej obvyklom spôsobe života subjektívnym pocitom, v zmysle ktorého tak, ako bol tento policajtom zápisnične zachytený, XXXXX sa negatívnym následkom vyvolaným na jej zdraví protiprávnym konaním jej brata a majúcim povahu algie a mierneho opuchu na ľavom ramene dorzálne s bolestivosťou ľavého ramena až predlaktia, necítila byť obmedzená ani v bežných samoobslužných, či iných činnostiach. Zároveň je dôvodné predpokladať, že v prípade ďalšieho výkonu dokazovania, pravidelne spočívajúceho v znaleckom dokazovaní druhu, charakteru a mechanizmu vzniku poškodenou utržených zranení, a to aj s ohľadom na subjektívne pocity XXXXX v tomto smere, by došlo k ďalšiemu poklesu aj vo vzťahu k obvyklej dĺžke zranení s relevantným presahom do trestného práva, nakoľko zranenia vyžadujúce si ošetrovanie a liečenie v rozsahu kratšom ako 7 (sedem) dní nenapĺňajú pojmové znaky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona. S poukazom na vyššie uvádzané som preto nepovažoval za nevyhnutné obvinenie XXXXX kvalifikačne rozširovať aj o prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, hoci obsahovo je vyjadrený v skutkovej vete rozhodnutia policajta o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia.

V prípade prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona som prihliadol na skutočnosť, že obvineným bol skutok spáchaný pod vplyvom alkoholu s tým, že tento ešte počas alkoholového opojenia, síce až po dokonaní skutku, avšak si svoje protiprávne konanie uvedomil a po upozornení na jeho nevhodnosť pristúpil ku jeho korekcii tak, ako to vyplýva z obsahu zápisnice o výsluchu svedka XXXXX. Osoba obvineného bola jeho rodičmi, s ktorými obýva spoločnú nehnuteľnosť, vykreslená ako nekonfliktná do momentu, keď požije alkoholický nápoj s tým, že dosiaľ sa nikomu na adrese miesta trvalého pobytu nevyhrážal, ani nikoho fyzicky neinzultoval. Sama poškodená, na rozdiel od obsahu ňou podávaného trestného oznámenia v časti vzťahujúcej sa na existenciu dôvodnej obavy o zdravie alebo život, dodatočne v zápisnici o jej výsluchu konštatovala, že takúto obavu nepociťovala, len sa pôvodne, a to aj s ohľadom na vysoký stav gravidity, zľakla nevediac, čo v danom momente môže od brata čakať. Hoci relevantným v tomto smere javí sa byť skôr obsah trestného oznámenia, a to aj s ohľadom na zistenie, že obvinený od protiprávneho konania neupustil ani po prvej návšteve policajnej hliadky a v tomto verbálne na adresu sestry pokračoval aj pri jeho predvážaní, kedy členom zasahujúcej policajnej hliadky opakovane povedal,

že keď sa vráti domov, tak sestru rozjebe piču a že bude bodrel, nemožno neprihliadať tiež na výpoveď poškodenej a už vyššie deklarovanú skutočnosť, že XXXXX od svojho protiprávneho konania dodatočne, po upozornení policajtom na jeho absolútnu nevhodnosť, upustil. V neposlednom rade prihliadnuť bolo potrebné v patričnom rozsahu aj na obsah úpravy § 139 ods. 2 Trestného zákona s tým, že obvinený potužený alkoholom sa ako verbálne, tak brachiálne na svoju sestru oboril primárne preto, že mu svojím konaním podľa jeho názoru znemožňovala riadne predzáhradku pokosiť, nie teda preto, že by išlo o jej tehotenstvo, či blízky rodinný pomer k nemu. S odkazom na ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona, v spojení so znením § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona bolo tiež nevyhnutné bližšiu pozornosť venovať obsahu obvineným verbalizovaných vyhrážok. Z nich je síce možné nepriamo odvodiť možné naplnenie zákonných požiadaviek vyplývajúcich zo znenia § 360 Trestného zákona, avšak explicitne z nich nevyplýva, že by obvinený sestru hrozil smrťou, ťažkou ujmom na zdraví, či inou ťažkou ujmom. Predmetné zistenie je potom potrebné v rámci obmedzeného uplatňovania zásady „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obvineného, pričítať v prospech XXXXX v súvislosti s voľbou druhu a charakteru rozhodnutia prijímaného po predložení návrhu policajta na podanie obžaloby. Hoci konanie obvineného vyvolalo na zdraví poškodenej negatívne následky objektívne v podobe algie a mierneho opuchu na ľavom ramene dorzálné s bolestivosťou ľavého ramena až predlaktia, subjektívne utŕžené zranenia poškodenej nepociťovala ako obmedzujúce v obvyklom spôsobe jej života. Obvineným vyslovené vyhrážky boli nepochybne spôsobilé na strane XXXXX vyvolať dôvodnú obavu z toho, čo by mohlo nasledovať, zároveň však s odkazom na znenie § 360 Trestného zákona boli obsahovo do značnej miery z pohľadu trestného práva nekonkrétne. S prihliadnutím na spôsob vykonania činu a jeho subjektívne následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, kedy pri prvotnom konflikte obvinený použil proti sestru brachiálne násilie sprevádzané z pohľadu trestného práva obsahovo otáznou verbálnou vyhrážkou a prípadne relevantnej slovnej vyhrážke pristúpil až potom, čo z miesta činu odišla privolaná policajná hliadka, konajúc nepochybne v hneve, že situácia bola riešená za asistencie polície, čo v neposlednom rade deklaroval aj člen zasahujúcej policajnej hliadky vypočutý vo veci v procesnom postavení svedka, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, ktorou preukázateľne bolo dosiahnuť, aby XXXXX upustila od ňou realizovaného konania tak, aby obvinený, potužený alkoholom, mohol podľa jeho predstáv realizovať dostatočne „kvalitné“ pokosenie trávnik predzáhradky. S ohľadom na závery prieskumu všetkých požiadaviek obsiahnutých zákonodarcom v znení § 10 ods. 2 Trestného zákona som potom dospel k záveru, že je na mieste v predmetnej trestnej veci uplatniť inštitút tzv. materiálneho korektívu a s ohľadom na špecifiká prípadu a všetky relevantné okolnosti a skutočnosti vyhodnotiť konanie obvineného ako konanie s nižšou, ako malou mierou závažnosti, teda ako konanie nepatrne závažné.

S prihliadnutím na druh a charakter konania obvineného venoval som v súvislosti s vybavením jeho trestnej veci bližšiu pozornosť aj otázke možnosti a dôvodnosti jeho administratívneho vykázania z obydlija v zmysle § 27a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o policajnom zbore“) avšak s negatívnym záverom. V tejto súvislosti poznamenávam, že som vzal v úvahu zistenie, že obvinený síce žije v rodinnom dome s totožnou adresou, ako poškodenej, nakoľko tento je obývaný prakticky štyrmi generáciami rodiny Vyšňanových, keď v ňom okrem obvineného bývajú aj ďalší jeho súrodenci, rodičia a stará matka, ako aj jeho manželka a dve ich deti, zároveň však aj skutočnosť, že s poškodenu netvorí spoločnú domácnosť v právnom zmysle

obsahu tohto slovného spojenia. Tá totiž rodinný dom obýva so svojím druhom, zatiaľ čo obvinený nepochybne spoločnú domácnosť vedie so svojou manželkou a ich dvoma deťmi. S poukazom na uvádzané som preto dospel k záveru, že vykázanie obvineného zo spoločného obydlija de facto nie je možné, nakoľko v jeho rámci existuje hneď niekoľko relatívne samostatných spoločných domácností, keďže je zrejmé, že vlastnú spoločnú domácnosť, hoci v rámci jedného rodinného domu, vedie obvinený so svojou manželkou a ich deťmi. Benefit neuplatnenia obsahu úpravy § 27a zákona o Policajnom zbore som sa rozhodol obvinenému poskytnúť aj s odkazom na druh a charakter rozhodnutia, ktorým prokurátor jeho trestnú vec z pohľadu trestného práva meritórne končí. Zároveň však nech je XXXXX dôrazným varovaním, že v prípade opakovania sa podobného správania v budúcnosti už mu nielen tento benefit, ale ani uplatnenie obsahu úpravy § 10 ods. 2 Trestného zákona poskytnuté nebudú.

Záverom je tiež potrebné uviesť, že uplatnenie ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona v praktickej rovine nemá za následok, že konanie obvineného prestáva byť protiprávnym. Postupom a rozhodnutím podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor výlučne konštatuje, že je v ňom možné vzhliadať dôvodné podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, inkorporujúceho v sebe ako drobné ublíženie na zdraví, tak verbálne absolútne nevhodné správanie sa k svojmu súrodencovi, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo verifikované, že sa skutok tak, ako je popísaný vo výroku tohto uznesenia, stal a za iných okolností by zároveň bol spôsobilý viesť k potrestaniu páchatela v prípade uznania viny všeobecným súdom Slovenskej republiky. Zároveň však pre už opakovane spomenuté osobitosti prípadu javí sa byť podanie obžaloby na vecne a miestne príslušnom súde Slovenskej republiky prokurátorovi neprímerane prísne. Nakoľko však o vyššie konkretizovanom podozrení z prípadného spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch už nie sú oprávnené konať a rozhodnúť orgány činné v trestnom konaní, bolo potrebné vec za týmto účelom postúpiť vecne a miestne príslušnému orgánu v osobe odboru všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu Liptovský Mikuláš.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Peter Volkovics
prokurátor